நாடுகிறார்கள். தயவுசெய்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், பாரதப் பிரதமர் அவர்களோடும், வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களோடும், இராணுவத் துறை அமைச்சர் அவர்களோடும் கலந்து பேசி எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நம்முடைய இராணுவம், அங்கே தங்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிற தமிழர்களுக்கு எதிராக எவ்விதத்திலும் ஈடுபடக்கூடாது என்கின்ற ஒரு கருத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு தமிழ் மக்களிடையே, மீண்டும் அந்தத் தமிழர்கள் ஒடுக்கப்பட ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுமோ என்ற அச்ச சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அது 'இந்து' பத்திரிகையிலேயும் இன்றைக்கு செய்தியாக வெளிவந்திருக்கிற காரணத்தாலே தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இதுகுறித்து ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தமிழக மீனவர்கள்-பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு-உதவித்தொகையை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும். காயப்பட்டிருப்பவர்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பையும், அவர்களுக்கு நிதி உதவியையும் வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் பெரும் வேதனையை ஏற்படுத்தியதும் அதன் விளைவாக இன்று கவன ஈர்ப்பு, ஒத்திவைப்பு அறிவிப்புகள் என இங்கே விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. நிஜாமுதீன், திரு. இரா. பெர்னார்டு, திரு. சி. ஞானசேகரன், திரு. வை. சிவபுண்ணியம், திரு. பி.ஆர். சுந்தரம், திரு. ஐ. கணேசன், திரு. டி. மணி, திரு. ஏ.வி.ஏ. நாசர், திரு. சி. வேலாயுதன், டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி, திரு. தீரன் ஆகியோர், அடிக்கடி நம்முடைய கடல் பகுதியில் தமிழகத்தினுடைய மீனவர்கள் வேட்டையாடப்படுகின்ற இந்த வேதனையான நிகழ்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த என்ன செய்யலாம் என்கின்ற யோசனைகளையெல்லாம் அவரவர்களுடைய எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இங்கே எடுத்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவற்றையெல்லாம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற இயலும், எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை நானும் சிந்தித்து, முடிந்தவரையிலே, இயன்றவரையிலே செயல்படுவேன் என்ற உறுதியை அவர்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திற்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, அ.தி.மு.க. சார்பில் பேசிய நம்முடைய சுந்தரம் அவர்கள், இப்போதுள்ள இந்தப் பிரச்சினையை கச்சத்தீவுப் பிரச்சினையோடு இணைத்து, அதையும் அரசியல் ஆக்க வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு இங்கே உரையாற்றியது உள்ளபடியே இந்த வேதனையான நேரத்திலே தேவையற்ற ஒன்று என்பதே என்னுடைய கருத்து.

முற்பகல் 10-55

அவர் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பிவிட்ட காரணத்தால், அதற்கு விளக்கம் தருவது என்னுடைய கடமையாகும. அன்னை திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமராக இருந்த காலத்திலேதான் கச்சத்தீவு இலங்கைக்குத் தரப்பட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாயிற்று. அப்பொழுது அவர்கள் வெளியுறவுத் துறை அமைச்சரை தமிழகத்திற்கு அனுப்பி என்னிடத்திலே விவாதிக்கச் செய்து, வெளியுறவுத் துறை அதிகாரிகளையும் அனுப்பி அவர்கள் மூலமும் பல தகவல்களைச் சொல்லியனுப்பி, அந்தச் சூழ்நிலையிலே தமிழக அரசினுடைய எதிர்ப்பையும் நாங்கள் பதிவு செய்து, அதற்கு அப்பாலும் கச்சத்தீவை இலங்கைக்குத் தரவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதை திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் விளக்கியதன்பேரில், கச்சத்தீவு இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்டது.

அப்போது வழங்கப்பட்டபொழுது, தமிழக அரசினுடைய பிடிவாதத்தின் காரணமாக ஒப்பந்தத்திலே சேர்க்கப்பட்ட ஒரு ஷரத்து - யாத்ரீகர்கள், தமிழ்நாட்டு யாத்ரீகர்கள் கச்சத் தீவுக்குச் சென்று வரவும், தமிழக மீனவர்கள் கச்சத் தீவிலே மீன்பிடிக்கவும் தடை கூடாது என்ற ஒரு ஷரத்து - அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டவுடன், அப்போது நடைபெற்ற கவர்னர் ஆட்சியில் கடிதப் போக்குவரத்து பரிவர்த்தனையின் அடிப்படையில் அந்த ஷரத்துகள் என்ன காரணத்தாலோ எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. அந்த ஷரத்துகள் மீண்டும் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு அன்று முதல் இன்று வரையிலும், எந்தத் தலைவருடைய தலைமையிலே மத்திய அரசு அமைந்தாலும் அவர்களிடத்திலே வாதாடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இப்போதும் வாதாடிக் கொண்டிருக்கின்றது; இப்பொழுது வாதாடவும் தயாராக இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

2000 மே 3] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கச்சத் தீவு அல்ல, இப்போதைய பிரச்சினை. தமிழகக் கடற்கரையிலேயிருந்து மீனவர்கள் தங்களுடைய பிழைப்புக்காக, வாழ்க்கைக்காக கடலிலே மீன்பிடிக்கச் செல்லும்பொழுது எல்லாம் இந்தச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இன்று நேற்றல்ல, கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுக் காலமாக நமது நிஜாமுதீன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, எண்ணிக்கையிலே சற்று ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கலாம். அடிக்கடி இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், பத்தாண்டுகளில், *1992* ஆம் ஆண்டில் இதுபோன்ற *6* சம்பவங்களில் *4* பேர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள் தமிழக மீனவர்கள். *11* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *1993* ஆம் ஆண்டு *13* சம்பவங்களில் *8* பேர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள், *16* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *1994* ஆம் ஆண்டில் *17* சம்பவங்களில் *8* பேர் கொல்லப்பட்டு, *28* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *1995* ஆம் ஆண்டில் *15* சம்பவங்களில் *16* பேர் கொல்லப்பட்டு, *14* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார் கள். *1996* ஆம் ஆண்டில் *37* சம்பவங்களில் *8* பேர் கொல்லப்பட்டு, *39* பேர் காயமடைந்து இருக்கின்றார்கள். *1997* ஆம் ஆண்டில் *21* சம்பவங்களில் *22* பேர் கொல்லப்பட்டு, *18* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *1998* ஆம் ஆண்டில் *7* சம்பவங்களில் *6* பேர் கொல்லப்பட்டு, *4* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *1999* ஆம் ஆண்டில் *5* சம்பவங்களில் *2* பேர் கொல்லப்பட்டு *5* பேர் காயமடைந்திருக்கின்றார்கள். *2000* ஆண்டில் ஏப்ரல் *30* ஆம் தேதி வரையில், *8* சம்பவங்களில் *4* பேர் கொல்லப்பட்டு *6* பேர் காயமடைந்துள்ளார்கள்.

ஏறத்தாழ இப்பொழுது நடைபெற்றுள்ள சம்பவத்தையும் சேர்த்தால் *80* பேர் கொல்லப்பட்டு பலர் காயமடைந்த சம்பவங்கள், தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாகப்பட்டினம் அக்கரைப்பேட்டை மீனவக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் *20* வயதுடைய குமார், *24* வயதேயுடைய முனுசாமி, *28* வயதுடைய அஞ்சப்பன், *28* வயதுடைய வேலுசாமி, *30* வயதுடைய சந்திரசேகரன் மற்றும் அரிச்சந்திரன் ஆகியோர் மீன்பிடிக்க, நாகப்பட்டினம் துறைமுகப் பகுதியிலிருந்து *29-4-2000* அன்று அதிகாலை *1* மணியளவில் மன்மதசாமி என்பவருக்குச் சொந்தமான இயந்திரப் படகில் சென்றுள்ளார்கள். *29-4-2000* அன்று காலை *10* மணியளவில் கோடியக்கரையிலிருந்து சுமார் *25* கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இவர்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது, இலங்கைக் கடற்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டதில்,

குமார், முனுசாமி, அஞ்சப்பன் ஆகியோர் அதே இடத்தில் துப்பாக்கிக் குண்டுக்குப் பலியாகியுள்ளனர். வேலுசாமி என்பவருக்கு தொண்டையிலே குண்டு பாய்ந்துள்ளது. அங்கே அருகில் மற்றொரு இடத்தில் இயந்திரப் படகிலே மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த மீனவர்கள் உதவியோடு நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்திற்கு திரும்பி இருக்கின்றார்கள். தொண்டையிலே துப்பாக்கி குண்டு காயம்பட்ட வேலுசாமி நாகப்பட்டினம் மருத்துவமனையிலே சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இவர்கள் சென்ற விசைப்படகின் கேபின் பகுதியில் உள்ள கண்ணாடிகள் சேதம் அடைந்துள்ளன. படகின் உரிமையாளர் மன்மதசாமி கொடுத்த புகாரின் பேரில் நாகப்பட்டினம் காவல் நிலைய குற்ற எண் *269/2000*, சட்டப் பிரிவுகள் *288, 326* மற்றும் *302*, உப பிரிவு *25(1)* ஆயுதச் சட்டத்தின்படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முற்பகல் *11-00*

இந்தச் செய்தி முதல்வர் அலுவலகத்திற்கு வந்த ஒருசில மணித்துளிகளிலேயே துப்பாக்கிச் சூட்டிலே இறந்த மூன்று பேர் குடும்பங்களுக்கும் தலா ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நிதி வழங்கிடவும், காயம் அடைந்தவருக்கு *10* ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கிடவும் ஆணையிடப்பட்டது மேலும், இந்திய-இலங்கை நல்லுறவில் பாதிப்பு ஏற்படாமலிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தமிழ்நாட்டு மீனவர்களுடைய உயிர் பலியாவதை இனியும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது என்றும், மத்திய அரசு உடனடியாக இதில் தலையிட்டு இனியாவது தமிழ்நாட்டு மீனவர்களின் உயிர் பலியாவதைத் தடுத்து நிறுத்திட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டேன். மத்திய அரசுக்கு கடிதமும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து ஒரு பதிலும்கூட வந்திருக்கிறது.

என்னைப்போலவே தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் மத்திய அரசுக்கு இத்தகைய வேண்டுகோளை விடுத்து, இலங்கை இராணுவத்திற்குக் கண்டனத்தையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

1-5-2000 அன்று நாகை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமைச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், உயிரிழந்த மீனவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு தலா ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வீதம் நிவாரண நிதி, அறிவித்தவாறு வழங்கப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார். தற்போது

சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினை எதுவும் அங்கே இல்லை என்றும், 4-5-2000 அன்று இலங்கை கடற்படையினரின் நடவடிக்கையைக் கண்டித்து அமைதி ஊர்வலம் ஒன்று மீனவர்களால் நடத்தப்படவுள்ளது என்றும், நிலைமைகளைக் கண்காணித்து வருவதாகவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இறந்த மீனவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு தமிழக அரசின் சார்பில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று ஆறுதல் வழங்கியதோடு துப்பாக்கிச் சூட்டில் காயமடைந்து மருத்துவமனையிலே சிகிச்சை பெறும் மீனவர்களையும் நேரில் பார்த்து விசாரித்துள்ளார். இறந்த மீனவர்களின் குடும்பத்திற்கு நாம் அளித்த நிதி அன்னியில், மீனவர் குழு விபத்துக் காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் 50 ஆயிரம் ரூபாயும் மீனவர் தனிநபர் காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு இலட்சம் ரூபாயும் வழங்கப்படவுள்ளது. இலங்கை கடற்படையினரால் தமிழக மீனவர்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்து கொல்லப்படுவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கண்டித்ததைப்போலவே, நானும் தமிழக அரசின் சார்பில், தமிழக மக்களின் சார்பில் கண்டிக்கின்ற கடமை உடையவனாக இருக்கின்றேன்.

இன்றுள்ள மத்திய அரசிடம் மாத்திரமல்ல, கடந்த காலத்திலே மத்திய பொறுப்பிலே இருந்த எல்லா அரசுகளிடமும் நாம் இதுபோன்ற கோரிக்கைகளையும், வேண்டுகோளையும் வைத்திருக்கிறோம். நம்முடைய முறையீடுகளைக் கடிதம் மூலமாகவும் நேரிலும் தெரிவித்து வந்திருக்கிறோம். 1997 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. குஜ்ரால் அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தமிழக மீனவர்களின் இந்தப் பரிதாப நிலை குறித்து இலங்கை அரசின் அதிபரும், வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சரும் டெல்லிக்கு வந்திருந்தபோது நேரில் கூறியிருப்பதாகவும், தமிழக மீனவர்களோடு இலங்கைக் கடற்படையினர் சுமுகமான முறையிலே நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தி இருப்பதாகவும் தெரிவித்திருந்தார். என்றாலும், இத்தகைய கொடுமைகள் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன என்பது வருந்தத்தக்கது.

மத்திய அரசுக்கு இந்தச் சம்பவம் குறித்து நமது அரசின் சார்பில் தற்போது வலியுறுத்தியதின் காரணமாக மத்திய அரசின் வெளி விவகாரத் துறை, இலங்கை அரசின் டெபுடி ஹைகமிஷனரின் கவனத்திற்கு மத்திய அரசின் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைக் கொண்டு சென்றுள்ளது. மேலும், இலங்கையிலே உள்ள இந்திய தூதுவருடனும்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2000 மே 3

தொடர்புகொண்டு, இலங்கை அதிகாரிகளிடம் இச்சம்பவம் குறித்து நேரில் எடுத்துச்சென்று எதிர்காலத்திலே இதுபோன்ற நிகழ்வுகளில் நிதானமான போக்கைக் கடைபிடிக்க வலியுறுத்த வேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருப்பதாக நேற்று மத்திய அரசிலிருந்து நமக்குத் தகவல் வந்துள்ளது. இன்று வந்துள்ள கடிதத்தில்,

"From the Ministry of External Affairs, New Delhi reference your letter dated 29-04-2000.

Regarding the unprovoked firing on some Indian Fishermen by the Sri Lankan Navy on 29-04-2000 near Kodiakarai, Government of India's strong concern on the incident has been conveyed to the Sri Lankan High Commission in Delhi and the concerned authorities of Sri Lanka in Colombo. The Sri Lankan Government has been requested to ask its Navy personnel deployed in the area to act with restraint.

As discussed with you on phone, I have requested the Navy authorities here to ask their detachment for a detailed report on the incident including their assessment on the involvement of the Sri Lankan Navy. The Naval detachment is being instructed to by NHO to get in touch with the district authorities." என்று குறிப்பிடப்பட்டு, இன்றைக்குக் கடிதம் டெல்லியிலேயிருந்து நம்முடைய அரசுக்கு வந்திருக்கிறது.

முற்பகல் 11-05

நாம் நம்முடைய குரலைத் தொடர்ந்து எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும், இலங்கை இராணுவம் அதனுடைய வேலையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கிறது. கேட்டால் கடல் எல்லையைத் தாண்டி நம்முடைய மீனவர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்று ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருந்தால்கூட, அப்படித் தாண்டிச் சென்றிருந்தால்கூட, அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை, அமைதியான முறையிலே அவர்களைக் கைது செய்து இலங்கைக்கு எடுத்துச் சென்று, புகார் கூற வேண்டும். இந்திய இராணுவத்திடமோ அல்லது இந்திய அரசுக்கோ அந்தப் புகாரைத் தர வேண்டுமேயல்லாமல், அவர்களை அந்த இடத்திலேயே கொன்று குவிக்க என்ன உரிமை இலங்கை இராணுவத்திற்கு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த உரிமையை யார் கொடுத்தது என்பதும் எனக்குப் புரியவில்லை.

2000 மே 3] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சம்பவத்தை வைத்து இங்கே பேசிய பேச்சுக்களில் வேறு சில கருத்துகளும் வெளிப்பட்டன. அவற்றிற்கெல்லாம் நான் பொறுப்பல்ல; பொறுப்பாகவும் இருக்கக்கூடாது. பேசியவர்களும் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகிற ஒரு வழியாக இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏனென்றால், இரு நாடுகளுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றி, நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், தமிழகத்திலேயுள்ள பல அரசியல் கட்சிகளுக்கும் ஒருமித்த உணர்வு உண்டு. வெளிநாட்டு விவகாரங்களிலே நம்முடைய அரசு என்ன கொள்கையைக் கடைபிடிக்கிறதோ அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது நாம் கடைபிடிக்கின்ற ஒரு கொள்கையாகும். எனவே, இங்கே பேசிய பல கருத்துகள் அவரவர்களுடைய உணர்ச்சி வசப்பட்ட கருத்துகளாக இருந்தாலும்கூட, இவை எல்லாம் இந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக இங்கே வெடித்துச் சிதறிய கருத்துகள் என்ற அளவிலே இலங்கை அரசும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; இந்திய அரசும் எடுத்துக்கொண்டு, எவ்வளவு வெப்பமான விவாதமாக இது அமைந்தது, அதற்கு என்ன காரணம்? 3 மீனவர்கள் உயிர் என்பது சாதாரணமானதல்ல. இதுவரையிலே இந்த 10 ஆண்டு காலத்திலே 100 மீனவர்கள் ஏறத்தாழ கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் சாதாரண விஷயமல்ல. அவர்களுக்கு நாம் தருகின்ற நிதி மாத்திரம் அந்த உயிர் நஷ்டத்தை அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஈடுகட்டிவிடாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

பல உறுப்பினர்கள் ஒரு இலட்சம் போதாது, 3 இலட்சம் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஞானசேகரன் சொன்னார். (குறுக்கீடு) இரண்டு இலட்சமா? ஞானசேகரன் இரண்டு இலட்சம் என்றார். நம்முடைய ஐ. கணேசன் 3 இலட்சம் என்றார். போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் சொன்னார்கள். ஒரு நல்ல வழி, நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்கும் அதிலே உள்ள அனுதாபத்தை வெளிப்படுத்துகிற வகையில், 50 இலட்சத்தை 60 இலட்சமாக ஆக்கித் தந்திருக்கிறோம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மேம்பாட்டு திட்டத்தில். அந்த உறுப்பினர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக அந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஓரளவு தொகையைத் தந்து, இன்னும் தர வேண்டிய மிச்சம் எவ்வளவு என்று கருதுகிறார்களோ அதை ஈடுசெய்வார்களானால், அதை வாங்கி நான் அந்தக் குடும்பங்களுக்குத் தரத் தயாராக இருக்கின்றேன். உறுப்பினர்களுடைய உளப்பாங்கை இதிலே நான் தெரிந்துகொள்ளவும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.